

ای مسلمان بترسید از خدا و بگوئید سخن استوار (۷۰) .

تابصلاح آرد کردار های شمارا و بیامرزد برای شما گناهان شمارا و هرکه فرمان برد خدا و رسولِ او را پس هر آئینه مطلب یاب شد به پیروزی بزرگ (۷۱) .

هر آئینه ما آوردیم امانت را^(۱) بر آسمان ها و بر زمین و بر کوه ها پس قبول نه کردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آنرا آدمی هر آئینه وی هست ستمگار نادان^(۲) (۷۲) .

تا شود آخر کار آنکه عذاب کند خدای تعالی مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و برحمت رجوع کند خدا بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و هست خدا آمرزنده مهربان (۷۳) .

سوره سبأ کی است و آن پنجاه و چهار آیت و شش رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
همه ستائش خدای راست که بدست اوست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین ست و مرا و راست ستائش در آخرت و اوست با حکمت آگاه (۱) .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

يُضِلُّكُمْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَإُنْفَقْنَ سَهَابًا وَجَعَلْنَاهَا فِي رِجْلِ
إِنْسَانٍ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْحَمْدُ فِي الْأُخْرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ ۝

- (۱) یعنی استعداد و تکلیف به او امر و نواهی و الله اعلم .
(۲) یعنی بالفعل عدالت و علم ندارد و قابلیت آنها دارد و الله اعلم .

میداند آنچه درمی آید بزمین و آنچه برمی آید ازوی و آنچه فرود می آید ازآسمان و آنچه بالا می رود در وی واوست مهربان آمرزنده (۲) .

وگفتند کافران نخواهد آمد پیش ماقیامت بگوآری قسم پروردگار من البته خواهد آمدبه شما پروردگاری که داننده پوشیده است غائب نمی شود ازوی هم وزن ذره ای درآسمان ها ونه درزمین و نه خُرد تر ازآن ونه بزرگ تر مگرثبت ست درکتاب ظاهر (۳) .

تاجزا دهد آنان را که ایمان آوردند و عمل های شائسته کردند آن جماعت ایشان راست آمرزش وروزی گرامی (۴) .

وآنانکه سعی کردند در ردّ آیاتِ مامقابله کنان آن جماعت ایشان راست عذاب ازعقوبت درد دهنده (۵) .

ومی بینند آنانکه داده شده است ایشانرا علم چیزی را که فرود آورده شد بسوی تو ازجانبِ پروردگارِ تورااست ودلالت کننده بسوی راه خدای غالب ستوده کار (۶) .

وگفتند کافران بایکدیگرآیا دلالت کنیم شمارا برمردی که خبر میدهدبه شما که چون پاره پاره کرده شوید تمام پاره پاره شدن هرآئینه شما درآفرینش نوباشید (۷) .

آیابرسته است برخدا دروغ را یاباوجنونی هست بلکه آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت در عقوبت باشندودرگمراهی دور (۸) .

يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرِضُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ ⑥

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيمٌ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْعَقُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبُرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑤

يَجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑥

وَالَّذِينَ سَعَوْا لِآيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْحٍ أَلِيمٌ ⑤

وَرَبِّي الَّذِي يُنَزِّلُ الْعِلْمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ جُنُبٍ يُجْزِيكُمْ إِذَا مَرَّ قَوْمٌ مِّنْكُمْ فِي الْأَرْضِ عَلَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑤

أَفَتَدْرِي عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِقَّةٌ بَلَىٰ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالْقَلِيلِ الْبُعِيدِ ⑥

آیا نه دیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس پشت ایشانست از آسمان وزمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را به زمین یا بافکنیم برایشان پاره‌ها از آسمان هر آینه درین کار نشانه است هر بنده رجوع کننده را (۹) .

وهر آینه دادیم داؤد را از نزد خود بزرگی گفتیم ای کوه ها بزیروم تسبیح گوئید همراه او و مسخرش ساختیم مرغان را و نرم گردانیدیم برای او آهن را (۱۰) .

فرمودیم که بساز زره های کشاده و اندازه نگاه دارد برافتن حلقه ها وای اهل بیت داؤد به عمل آرید کردار شائسته هر آینه من بآنچه میکنید بینام (۱۱) .

و مسخر ساختیم برای سلیمان باد را سیراؤل روز او یکماهه راه بود و سیر آخر روز او نیز یکماهه راه بود و روان ساختیم برای او چشمه مس و مسخرش ساختیم از دیوان کسی را که کار میکرد پیش او به حکم پروردگار خویش و هر که کجی کند از دیوان از حکم ما بچشانیم او را پاره ای از عقوبت دوزخ (۱۲) .

میساختند برای او آنچه میخواست از قلعه ها و صورت ها و کاسه ها بقدر حوض ها و دیگ های ثابت در جاهای خود گفتیم به عمل آرید ای آل داؤد سپاسداری را و اندک کسی ست از بندگان من شکر گذارنده (۱۳) .

أَفَلَمْ يَرَوْا لِلْمَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أَنْ تَنْتَفِيضَ بِهِمَا الْأَرْضُ أَوْ تُدْفَقَ عَلَيْهِمْ كَيْفًا
مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ⑩

وَأَقْدَمْنَا دَاوُدَ وَمَا فَضَّلْنَا لِيُجَابِلَ آوِي مَعَاةَ وَالطَّلِيءِ
وَأَلْكَأَهُ الْحَدِيدَ ⑪

أَنْ أَعْمَلَ سِيغِيَّتَ وَقَدَّرَ فِي السَّرْرِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑫

وَأَسْلَمْنَا مِنَ الَّتِي جَعَلْنَا لَهَا شُهُورًا وَأَحْهَاشَهُمْ وَأَسْلَمْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يَأْذِنُ رَبُّهُ وَمَنْ
تَبَزَّغَ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُنِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑬

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ حُرَّابٍ وَثَمَائِيلَ وَجَعَلْنَا كَأَلْبَابٍ
وَقَدَّرْنَا لِيَسْبِتَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ رَبِّكَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً مِنْ
عِبَادِي الشَّاكِرِينَ ⑭

پس چون مقرر کردیم بروی مرگ را دلالت نه کرد ایشان را بر موتِ او مگر کرم چوب خواره که میخورد عصای سلیمان را پس چون بافتاد واضح شد پیش دیوان که اگر میدانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوارکننده . (۱۴)

هرآئینه بود قوم سبارا در جای ماندن ایشان نشانهٔ مرایشانرا بود دو بوستان از جانبِ راست و از جانبِ چپ گفتیم بخورید رزق پروردگار خویش و شکر گوئید اورا شمارا شهری هست پاکیزه و پروردگار آمرزنده (۱۵) .

پس روگردانیدند^(۱) پس فرستادیم برایشان سیلی تند^(۲) و عوض دادیم ایشان را بجای دوبوستانِ ایشان دو بوستانی دیگر خداوند میوه های بدمزه و خداوند درخت گز و چیزی اندک از درخت کنار . (۱۶)

این سزا دادیم ایشان را بسبب ناسپاسی ایشان و سزای بدنمیدهم مگر ناسپاس را . (۱۷)

و پیدا کردیم میانِ ایشان و میانِ آن ده ها که برکت نهاده ایم در آن^(۳) ده ها متصل

قَلْبًا قَصِينًا عَلَيْهِ الْمَوْتِ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الرِّجُلُ أَنْ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿۱۴﴾

لَقَدْ كَانَ لِسِرِّائِي سَكْنُهُمْ آيَةً جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالِهِ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ
غَفُورٌ ﴿۱۵﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ لَشَىٰ مِنْ سُوءِ الثَّمَرَاتِ ﴿۱۶﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كَفَرُوا وَهَلْ نُجِزِي إِلَّا الْكَافِرِينَ ﴿۱۷﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً

(۱) یعنی از شکر .

(۲) یعنی سیلی که به پشت ها بند کرده بودند .

(۳) یعنی شام .

وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيْرًا فِيهَا لَيْلِيًّا وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿۱۸﴾

بایکدیگر مقرر کردیم در آن ده ها آمدرفت را گفتم سیر کنید درین ده ها شب ها و روزها ایمن شده (۱۸) .

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَهُم
أَعْدِيَّةً وَمَرْفُوقَةً كُلُّ مَعْزِفٍ إِذْ فِي ذَلِكَ لَأَيِّتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۱۹﴾

پس گفتند^(۱) ای پروردگار ما دوری پیدا کن در میان سفر های ما وستم کردند برخویش پس گردانیدیم ایشان را افسانه ها و پاره پاره ساختیم ایشان را تمام پاره پاره ساختن هر آئینه درین ماجرا نشانه هاست هر صبر کننده شکرگوینده را . (۱۹)

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّ ظَنَّهُ فَاثْبَعُوهُ إِلَّا قَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۰﴾

وهر آئینه راست یافت شیطان در حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی او کردند مگر گروهی اندک از مسلمانان (۲۰) .

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُمْ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَظِيظٌ ﴿۲۱﴾

ونه بود شیطان را برایشان هیچ غلبه لیکن مبتلا گردانیدیم تا بدانیم کسی را که ایمان می آرد با آخرت از آن که وی در شبهه است از وی و پروردگار تو بر هر چیز نگاهبان است (۲۱) .

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ دَعَلْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مَتَاعًا
ذَرَّةً فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن مَّشْرٰكٍ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظٰلِمٍ ﴿۲۲﴾

بگو بخوانید آنان را که گمان میکنید بجز خدا مالک نیستند هم وزن يك ذره در آسمان ها و نه در زمین نیست ایشان را در آسمان و زمین هیچ شرکته نیست خدا را از ایشان هیچ یاری دهنده (۲۲) .

وَلَا تَتَّقُوا الشُّعٰرَةَ عِنْدَآءِ الْإِلٰهِنَ إِذْ يَنَادُونَ لَهُمْ حَتَّىٰ إِذَا فَرَعُوا

و سودنکنند سفارش نزد خدای تعالی مگر برای کسیکه دستوری داده باشد

(۱) یعنی به زبان حال .

عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿۳۳﴾

برای^(۱) او اهل محشر مضطرب شوند تا آنگاه که اضطراب دور کرده شود از دل‌های ایشان گویند چه چیز فرموده است پروردگارشما (ملأ علی) گویند که فرموده است سخن راست و اوست بلند مرتبه بزرگ قدر (۲۳) .

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَ إِنَّا أَوْلِيَاكُمْ
لَعَلْ هُدَىٰ آؤْفَىٰ ضَلِيلٍ مُّبِينٍ ﴿۳۴﴾

بگو که روزی میدهد شمارا از جانب آسمان ها و زمین (باز) بگو خدامیهد و هر آینه مایاشما بر هدایتیم یا درگمراهی ظاهر (۲۴) .

قُلْ لَأَسْأَلَنَّ عَنْ آجْرِهِمَّا وَلَا أَسْأَلُ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

بگو سوال کرده نخواهید شد شما از گناه ما و سوال کرده نه خواهیم شد ما از آنچه شما می کنید (۲۵) .

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَضِلْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَاتِحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

بگو جمع خواهد کرد پروردگار ما میان ما باز حکم کند میان ما (یعنی میان ما و شما) بر راستی و اوست حکم کننده دانا (۲۶) .

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَحَقُّكُمْ بِهٖ شُرَكَاءِ كَلَّا لَيْلٌ هُوَ اللَّهُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۷﴾

بگو بنمائید مرا آنانکه ایشان را لاحق کرده اید با خدا شریک ساخته نه چنین ست بلکه خدا اوست غالب با حکمت (۲۷) .

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَاكْفٍ لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

و نه فرستادیم ترا الا برای مردمان همه مژده دهنده و ترساننده ولیکن اکثر مردمان نمیدانند (۲۸) .

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدَانِ إِنَّا كُنَّا صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

ومی گویند کی بوجود آید این وعده اگر شما راست گوئید (۲۹) .

قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَعْتِدُّ مَوْتًا ﴿۴۰﴾

بگو شماراست وعده روزیکه باز پس ننمایند از آن ساعتی و نه پیش دستی کنید (۳۰) .

(۱) یعنی از شفاعت داد .

وگفتند کافران یعنی مشرکان هرگز باورنداریم این قرآن را و نه آن کتاب را که پیش از وی بود و تعجب کنی ای بیننده اگر به بینی چون ستمگاران ایستاده کرده شوند نزد پروردگار خویش باز میگرداند بعضی ایشان بسوی بعضی سخن را^(۱) گویند آنانکه ناتوان گرفته شد ایشان را بآنانکه سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آئینه مامسلمان می شدیم (۳۱) .

گفتند سرکشان به ناتوانان آیامابازداشتیم شمارا از هدایت بعد از آنکه آمدبشما بلکه بودید شما گناهگاران (۳۲) .

وگفتند ناتوانان سرکشان را نه، بلکه بازداشت ما را مکر شب و روز^(۲) چون میفرمودید ما را که کافر شویم به خدا و مقررکنیم برای او همتایان را و دردل دارند همه ایشان پشیمانی چون به بینند عذاب را و باندازیم طوقهادرگردن های کافران سزا داده نمی شوند مگر بوفق آنچه می کردند (۳۳) .

و نه فرستادیم درهیچ دهی بیم کننده را مگر گفتند مُنْعَمَانِ آن ده هر آئینه مابآنچه فرستاده شدید به آن نا معتقدیم (۳۴) .

وگفتند ما زیاده تریم باعتبار اموال و اولاد و نیستیم ماعذاب کرده شدگان (۳۵) .

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا نَتَرَىٰ اِذَ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُونَ
بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ لِّاَقْوَالٍ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا اللَّذِينَ اسْتَضَعُوا وَالْوَالَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۱﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا اللَّذِينَ اسْتَضَعُوْا اَنْتُمْ صَدَقْتُمْ عَنْ
الْهُدَىٰ بَعْدَ اِجْتِهَادِكُمْ لَكُنَّا مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا اللَّذِينَ اسْتَضَعُوْا بَلْ مَكَرُ الْيَهُودِ
وَ النَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُوْنَ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗ اَنْدَادًا
وَ اسْرُوْا النَّامَةَ لَتَأْكُلُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْمَلُ فِي
اَعْتَابِ الَّذِينَ كَفَرُوْا اَهْلُ الْجَزُوْنِ اَلَا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۳۳﴾

وَ مَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالُ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِنَا
اَنْسَلْنٰكُمْ بِكُمْ فُرُوْنَ ﴿۳۴﴾

وَ قَالُوْا اَمْحَنَ الْاَمْوَالَ الْاَوْلَادِ اَوْ مَا مَحْنُ بِمُعَذِّبِيْنَ ﴿۳۵﴾

(۱) یعنی سؤال و جواب کنند .

(۲) یعنی مکر شما که پیوسته در سعی آن بودید .

بگوهراثینه پروردگارمن کشاده
میکندروزی رابرای هرکه خواهد وتنگ
میکند برای هرکه خواهد ولیکن اکثر
مردمان نمیدانند (۳۶) .

و نیست اموال شما ونه اولاد شما آن
چیزی که مقرب گرداندشمارا نزد ما بمرتبه
قربت لیکن مقرب آنست که ایمان آورد
و کرد کردار شائسته پس آن جماعت ایشان
راست جزای دوچند به مقابله آنکه عمل
کردند و ایشان درکوشک های بلند ایمن
باشند (۳۷) .

و آنانکه سعی میکنند در رد آیات ماقابله
کنان آن جماعت در عذاب حاضر کرده
شوند (۳۸) .

بگوهراثینه پروردگارمن کشاده می کند
روزی را برای هرکه خواهد ازبندگان
خودوتنگ می سازد برای هرکه خواهد و
هرچه خرج کنید ازهرجنس که باشد پس
خدا عوض آن دهد واوبهترین روزی
دهندگانست (۳۹) .

و روزی که برانگیزد خداایشان را همه
یکجا باز بگوید به فرشتگان آیایشان
شمارا عبادت می کردند (۴۰) .

فرشتگان گویند پاکی تراست
تو کارسازمائی سوی ایشان بلکه ایشان
عبادت میکردند دیوان را^(۱) اکثرایشان به

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ
أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا ذُلًّا لِي
إِلَّا مَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا قَدْ آتَىٰكَ لَهُمْ خِزْيَانُ الرِّضْوَانِ
يَمَاعِلًا وَاهُمْ فِي الْعُرْفِ الْمُتَوَنُّونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْيَمِينِ مُعْرِضِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخَضَّرُونَ ﴿۳۸﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ
وَهُوَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أُولَٰئِكَ
آيَاتُكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۴۰﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَآيَاتُكَ مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
إِجْنًا أَكْرَهُهُمُ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾

(۱) یعنی عبادت ملائکه بجهت وسوسه شیاطین بود پس گویا عبادت شیاطین کردند .

دیوان اعتقاد داشتند (۴۱) .

پس امروز نمی تواند بعضی شما برای بعضی سود رسانیدن و نه زیان رسانیدن و فرمائیم ستمگاران را بچشید عذاب آتشی که شما دروغ می پنداشتید آن را (۴۲) .

و چون خوانده می شود برایشان آیاتِ ما روشن آمده گویند بایکدیگر نیست این پیغامبر مگر مردی که میخواهد بازدارد شمارا از آنچه می پرستیدند پدرانِ شما و گویند نیست این قرآن مگر دروغی بر بافته و گویند کافران سخن راست را چون بیامد بدیشان نیست این مگر سحرِ ظاهر (۴۳) .

و ندادیم مشرکانِ عرب را کتاب ها که بخوانند آن را و نه فرستادیم بسوی ایشان پیش از توهیج ترساننده (۴۴) .

تکذیب کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و این مشرکان نه رسیده اند به يك دهم آنچه داده بودیم به پیشینیان پس بدروغ نسبت کردند پیغامبرانِ مرا پس چگونه بود عقوبت من (۴۵) .

بگو جز این نیست که پند میدهم شمارا بیک کلمه که برخیزید برای خدا دوگان دوگان و يك يك باز تأمل کنید که نیست به یار شما هیچ جنونی، نیست او مگر بیم کننده برای شما پیش از آمدنِ عذاب سخت (۴۶) .

بگو آنچه سوال کرده باشم از شما جنس

قَالِیَوْمَ لَا یَسْمَعُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِینَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِی كُنتُمْ یُهَاكِمُهَا كَذِبُونَ ﴿۴۱﴾

وَإِذَا شِئِلَىٰ عَلَيْهِمُ الْيَمُنَا بَسَبْتِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
یُرِیدُ أَنْ یُضِلَّكُمْ عَنْ مَآكِنَ صَبَدَا بَابًا وَكُنتُمْ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا أَفْکٌ مُفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِینَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَنَنَّا
جَاهِدُهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مَبِیْنٌ ﴿۴۲﴾

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ یَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِیرٍ ﴿۴۳﴾

وَكَذَّبَ الَّذِینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَبَالَغُوا مَعَارِفَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَلَوْلَا رُسُلٌ نَسَبْنَا لَكُمُ الْبَدِیَّةَ لَنَکَذِبُوا لَئِن لَّمْ یَکُنْ
عَلَيْكُمْ نَذِیرٌ لَّکُمْ بَیِّنٌ یَدِی عَذَابٍ شَدِیدٍ ﴿۴۴﴾

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ
وَقُرْآدِ شُرَّکَؤُكُمْ فَتَمْلِكُوا عَلَی صَاحِبِکُمْ مِنْ جَنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِیرٌ لَکُمْ بَیِّنٌ یَدِی عَذَابٍ شَدِیدٍ ﴿۴۵﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُکُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

مژد پس آن شماراست نیست مژدمن
مگر بر خدا واو بر همه چیز گواه است
(۴۷) .

بگو هر آینه پروردگار من بر می تابد از علم
غیب وحی راست را آن پروردگار، دانای
پوشیده هاست (۴۸) .

بگو آمد سخن راست، و آفرینش نونمیکند
معبود باطل و نه دیگر بار آفریند (۴۹) .

بگو اگر گمراه شدم پس جزاین نیست که
گمراه شوم بر نفس خویش و اگر راه یابم
پس بسبب آنست که وحی فرستد بسوی
من پروردگار من هر آینه وی شنوای
نزدیک ست (۵۰) .

و تعجب کنی اگر ببینی چون مضطرب
شوند پس نباشد از عذاب خلاص شدن
گرفته شوند از جائی نزدیک^(۱) (۵۱) .

و گویند آنگاه ایمان آوردیم بقرآن
و از کجا بود ایشان را بدست آوردن ایمان
از جای دور یعنی محال شد (۵۲) .

و حالانکه کافر بودند به قرآن پیش ازین
ومی اندازند^(۲) نادیده از مکان دور (۵۳) .

و جدائی افکنده شده میان ایشان و میان
آنچه می خواستند چنانچه کرده شد
بامثال ایشان پیش ازین هر آینه ایشان
بودند در شک قوی (۵۴) .

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۴۷﴾

قُلْ إِنْ رَدِّي يَقْدِفُ بِالنَّحْرِ عَاكِرُ الْغُيُوبِ ﴿۴۸﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿۴۹﴾

قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَأَيْمًا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ
فِيمَا يُحْيِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۰﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَرْعَاوُ أَفْئُوتًا وَأُجْدُوًا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿۵۱﴾

وَقَالُوا الْمَنَاءُ يَا رَبَّنَا لَهْمُ التَّنَاطُوشِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۲﴾

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

وَجِئِلْ بَدَنَهُمْ وَيَمِينًا يَشْتَهُونَ كَمَا فَعَلْنَا بِآلِ عِمْرَانَ مِنْ قَبْلُ
إِذْ كَانُوا مِنْ شَعْبِكَ قَرِيبٍ ﴿۵۴﴾

(۱) یعنی گرفته شوند باسانی .

(۲) یعنی حدس میزنند .